

[Dorte Bennedsen]

Et andet eksempel er kulturhandlingsplanen, som jeg nævnte er blevet væsentlig bedre, fordi ministrene har lyttet. Eller den plan, som har spillet en vis rolle her i dag, nemlig planen til økonomisk vækst og fuld beskæftigelse. Da Ministerrådet i sin tid kom – det var året inden sessionen i Reykjavik – til sessionen med denne plan, rejste et enstemmigt Nordisk Råd sig op og sagde: Det her er simpelt hen dårligt skolearbejde. Gå hjem og gør det om! Og det gjorde de. De tog planen af bordet, og de lagde en ny plan på bordet i Reykjavik – altså året efter – som endte med at blive aldeles fortrinlig.

Det nytter noget at protestere, og de myter, hr. Poulsaard prøver på at sælge om Nordisk Råd, kræver altså, at vi andre protesterer.

(Kort bemærkning).

Poulsaard (FP):

Jamen fru Dorte Bennedsen! Det står fast, at det er ministre, der i sidste ende beslutter, hvordan det skal være. Derfor sagde jeg, at der i udvalgene tit er en vis ligegyldighed over for det. Jeg vil da godt medgive fru Dorte Bennedsen, at når et stort flertal af parlamentarikere siger noget til en minister, så lytter ministeren. Det vil jeg da godt medgive.

Til fru Margrete Auken: Jeg ved ikke, om det stadig væk er det jyske sprog, der somme tider driller herinde. Jeg stod faktisk og roste embedsmændene, hvad jeg sjældent gør. Jeg sagde, at det var skønt at komme til Nordisk Råd, for sagsakterne var lige til at gå til. Det sagde jeg rent faktisk.

At det skulle være en and, at vi får meget papir – all right, jeg har ikke vejret papirerne til Nordisk Råd, men jeg synes, at hver evige dag ligger der en tyk konvolut med dokumenter. Jeg vil ikke ind i en debat om, hvorvidt der er større mængder papir i Socialudvalget herhjemme, end der er i Nordisk Råd, men at det er et udvalg, der producerer papir, er hævet over enhver tvivl.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg vil gerne spørge, om den socialdemokratiske ordfører kan give en forklaring på, hvorfor der ikke er nogen i den danske befolkning, der i realiteten diskuterer Nordisk Råd, og hvorfor ingen i realiteten registrerer, hvilke re-

elle, konkrete eksempler der er gennemført, som ikke kunne være gennemført i Danmark. Skyldes det den omstændighed, at der intet papir er? Hvorimod man i den danske befolkning diskuterer alle de ulykker, der har ramt Danmark i kraft af vort medlemskab af EF, hvor man får dynger af papir.

Kan den socialdemokratiske ordfører komme med en forklaring, vil jeg være meget glad.

Glønborg (KRF):

Indledningsvis vil jeg gerne beklage, at Kristeligt Folkepartis ordfører i dag ikke er hr. Steffensen. Han har i overensstemmelse med Kristeligt Folkepartis meget positive holdning til effektivt nordisk samarbejde været meget aktiv i Nordisk Råds arbejde, og vi glæder os over, at han stadig kan være med i Danmarks repræsentation i Den Nordiske Investeringsbank.

Jeg kan af gode grunde ikke forholde mig til beretningen på erfaringsgrundlag, men må nøjes med at tage den som læsestof. Til gengæld kan jeg karakterisere den som interessant læsestof. Jeg glæder mig som helt nyt medlem af Nordisk Råd til at deltage i sessionen i næste måned.

Vi kan heldigvis glæde os over en række fællesnordiske tiltag, som er realiseret, og over de mange ordninger, vi er blevet enige om at lave ens i de nordiske lande. De har gjort både rejser og flytninger nemmere, og vi kan fortsætte et godt stykke endnu ad den vej.

Jeg er meget enig med den radikale ordfører, fru Aase Olesen, i hendes karakteristik af forskellen mellem nordisk samarbejde og EF-samarbejdet. Jeg håber, at vi fortsat kan glæde os over forskellighederne i de nordiske lande. Vi kan leve med dem og udnytte dem positivt.

Jeg kan tilsige samarbejde i Mittengruppen og i udvalg og rådet i det hele taget om bl.a. at lade de nordiske samarbejdsmetoder flyde ind i EF-samarbejdet via vort medlemskab dér. Jeg tror, at vi danske skal styrke vor nordiske identitet, så vi er bedre rustet til samspillet med bureaukraterne i EF.

Foruden det, som er realiseret, indeholder beretningen også en masse gode ideer, som foreløbig kun er ideer og rekommandationer og nok vil være det nogle år endnu. Jeg er klar over, at arbejdet kan tages som en tålmodighedsprøve, men jeg vælger at tage det som en udfordring til arbejde.